

## פרק ראשון ראש השנה שנים ראשי ארבעה

מסורת הש"ס

גלוון הש"ס

**מגדלים \* כטולמראין** העלה פלמי שימושים נזאמנו בשעריות רב בוגר במי

אנכי בורת ברית ר' יוחנן גדרליה תשובה שמקורה גור דין של אדם שנא' (השען ל' העם הזה ואנו הכבד ועינו השען פ' דראא בעניין ובאוינו) ומולא השמע ולכון בין ישוב וופא לו אל' רב בפ' לאבוי ורלמא לפני גור דין אל' וופא לו כתיב איזחו דבר שצרכך רפואה היו אומר וה גור דין מיהיבי השב בינוים מוחלין לו לא שב בינויים איפלו הביא כל איל' ניבוות שבבועלן אין מוחלין לו לא קשיא אה בא ביחס הא צבורי מיהיבי עניין ה' אלהך בה עתים לטובה עתים לרעה עתים לטובה כיצד הרי שהו ישראלי רשעים גמורין בראש השנה ונפקו להם נשים מועטינם לסוף חורו בהן להסף עליהן אי אפשר שכבר הכל לפי הארץ עתים לרעה כיצד הרי שהו ישראלי צדוקים גמורין בר' ה' ונפקו עליהם נשים מוכרים לסוף חורו בהן לפחותות מהן אי אפשר שכבר גורגה גורה אלא הקב'ה מוריין שלא במנן על הארץ צריכה להן לטובה מזיה לא רק רעה לנו דניריו ולספיק לחו שאני התם ואפשר בהכי חז' י' יזרדי הים בנויות עושי מלאכה במים רבים המכונה ראו מעיש ה' וגוי' ויאמר ויימוד רוח סערה וחומרם גלוי יהוגו ונינוו כשבור וגוי' ויצו עקו אל' הר' בצדיהם וגוי' יזרו לה' חסרו וגוי' עשה להן סבונאות/acien ויקון שבתורה ולמר לך צעקו קורם גור דין נוענן צעקו לאחר גור דין אין נוענן הני נמי כייחידין דמו ת' ש' שאללה בלוריין הגייתה את רבן גמליאל כתיב ב' תורה תיכם "אשר לא ישא פנים וכחיב ישא ה' פניו אליך נטפל לה רבבי יוסי הכהן אמר לה אמושלך משל להה הרבר רומה לאדם ששולשה בחבירו מנה וקבענו לו וכן בפני המלך ונשבע לו בפני המלך הגיון זמן ולא פרעו בא לפיסים את המלך ואמר לו עלבוני מחולך לך לך ופיסים את חבירך הכא נמי כאן בעבורות שבין אדם למקום כאן בעבורות שבין אדם לחבירו עד שבא ר' ע' ולמיד

הנזכר לעיל, מתקיימת במקביל לשלב ה' פינוי האלען מהסוכנות, תקופה בה מושג המטרות המבוקשיות מושג. מתקיימת במקביל לשלב ה' פינוי האלען מהסוכנות, תקופה בה מושג המטרות המבוקשיות מושג.

דין משפט  
ער מצוה

בצ'ן צ'ן  
ספוגס פל' 1 ספוג  
א. מיל' פינ' מל'ג

**רבינו הונא**  
ועיבורו יי' עיל פון ווקאו  
הוון יי' יי' (ו' יי') אל הרום  
וחונן וגוו. אמר ר' יי'  
ויהון אלטלי מקרוא בתב  
איפשר לאומור, מלמד  
שנעשה הנקרא. פיר'  
זיווה לאל-לבלא להענין  
בשליח צבור יוזוד לעני  
תחביבה, והוארה מלהש  
וואדר ול, כל בון שירולו  
חוותאן לעני עשה לעני  
בסדר גוף, והוא, אונז גועל  
להם, יי' יי' יי' און האו  
קדוט שיטאט האדם,  
שנברונו כרך האדם, וגוו  
שי' לאלה שיטאט האדם  
רשותם בטהורה, טפללו

